

Tanulói beszámoló a Határtalanul program kirándulásáról

Nagyon vártam már ezt az utazást, hisz egyedül külföldön csak Szlovákiában voltam, és tengert még soha nem láttam.

Bepakoltunk a buszba és indultunk is. Székesfehérváron találkoztunk az idegenvezetőnkkel, majd 2 órával később már a határnál is voltunk. Megálltunk kicsit, indulás előtt elbúcsúztam Magyarországtól.

Szlovéniában nagyon sok várat, templomot néztünk meg. Nagyon szép volt a kilátás az energia kőtől, aminek a segítségével nem buktam meg matekból! Este odaértünk a szállásra, ami meglepetésemre Magyarországon volt. A vacsora nagyon ízlett, pont mint a következő napi reggeli. (Bár előtte volt egy kisebb tesi óra, de erről inkább nem beszélnék... Legalább így éhes lettem reggelire!)

8 óra körül indultunk egy parkba, ahol nagyon lehetett érezni, mennyire tiszta a levegő. Szlovéniában a felfelé vezető úton kívül a hármashatár volt a kedvencem. Legalább így elkönnyelhetem magamnak, hogy voltam Ausztriában is. A szálláson szintén finom volt a vacsora, majd a következő nap reggeli után indultunk Horvátországba! Alig vártam, hogy odaérjünk a tengerhez, de ez nem ment egyszerűen...

Zágrábban, a főtéren szabadon, csapatokban mehettünk vásárolni. Az egyik csapattagom sikeresen otthagya a pénztárcáját a Müllerben. Kénytelen voltam a fagyimat odaadni másnak és visszamenni vele, hogy segítsék, hisz én voltam az egyetlen, aki rendesen tudott angolul... Bemondták a hangos bemondóba és 15 perccel később az egyik ott dolgozó odahozta nekünk a pénztárcát. Rögvest

szaladtunk ki, mert így is késtünk 5 percet a gyülekezőről. Mentünk tovább a tenger felé. Megláttam a tengert a hegyek között, az a látvány egyszerűen gyönyörű volt...! Odaértünk a szállásra, lepakoltunk, vacsoráztunk, és mentünk le a partra, ami pár lépésre volt a szállástól. Első dolgom volt, hogy megkóstoljam a tengervizet. Elég sós volt és nem hazudok, egy picit ízlett is. Láttunk kis cápákat, néztük a tengert, majd mentünk vissza a szállásra aludni.

A következő napon bejárunk Fiumét. Felmentünk egy várba, ahonnan gyönyörűen rá lehetett látni a városra és a tengerre. Lementünk a kikötőbe úgy, hogy meg kellett hogy számoljuk a lépcsőket, és ha akár 10%-ot is tévedünk, akkor felmegyünk és újra megszámláljuk. Mivel én leleményes vagyok, letöltöttem egy számláló applikációt, amivel egy lépcsőfokot tévedtem, így szerencsére senkinek nem kellett visszamennie 578 lépcsőfokot. A kikötő is gyönyörű volt, pont mint a vár lenről. A parton lehetett vásárolni, én vettem két hűtőmágnest 3-3€-ért. Szerintem ilyen mindenhol kell venni. Egyszerűen kihagyhatatlan. Egy dolog, amit észrevettem, hogy mennyivel kedvesebbek ott az emberek mint itthon... Később visszamentünk a szállásra, ahonnan indult a hajóút! Szerintem ez volt a legjobb Horvátországban.. Az a kilátás, ahogy rálátsz egész Fiumére, a szállásra, és még delfineket is látsz messziről, az lenyűgöző. A szálláson vacsora után 2 óránk volt még a parton vásárolni, fürödni és nézelődni. Sajnos úgy feküdtem le aludni, hogy tudtam, hogy a következő napon mehetek haza...

Reggel 8-kor indultunk is, de még megálltunk Varasdon, ahol lehetett fagyizni, és volt egy aranyos robotkutya is. 7 óra alatt visszaértünk Dunaújvárosba, ami nagyon fura volt a tenger és a sok szép zöld táj után...

Van egy szép kis vers, amit a kedves matek tanárom talált ki és megjegyeztem:

Mi vagyunk a Pantisok,

Éjjelente nem alszunk.

Korán reggel így kelünk,

Adrenalin így nyerünk.

Szatmári Bernárd